

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ வெங்கடேசாய நம:

வெங்கடாசல மஹாத்மிய மென்னும்

ஸ்ரீ திருவேங்கட -
- ஸ்தல புராணம்.

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர பத்மாவதி
திருக்கல்யாண மகோற்சவ வையபவம்.

இஃது

இ. முனுசாமி நாயுடு அவர்களால் இயற்றியதை,

திருப்பதி புத்தக விபாகரம்

ஏம். கி. ருத்திமைய நாயுடு அவர்களால்
திருப்பதி ஸ்ரீ பத்மாவதி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1933

[இசை விசை]

All Rights Reserved.

[அனு 2.]

திருப்பதி

திவ்யசேஷத்திர படங்கள்.

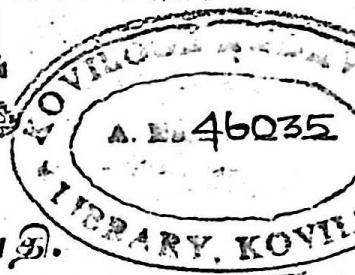
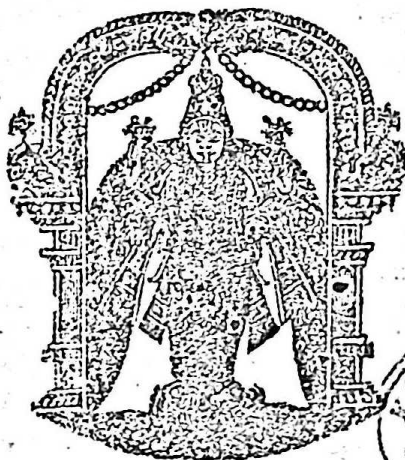
—❧—

இஞ்சி 10 X 14 சைஸ் படங்கள்.

திருப்பதி திவ்யசேஷத்திர படம் சாதா ஒன்றுக்கு	0	1	0
டிடோ மூன்று கலர்	0	1	6
கல்லியாண வெங்கடேஸ்வார் சாதா	0	1	0
டிடோ மூன்று கலர்	0	1	6
வகாந்த வெங்கடேஸ்வார் சாதா	0	1	0
டிடோ மூன்று கலர்	0	1	6
பத்மாவதி தாயார் சாதா	0	1	0
மூன்று கலர்	0	1	6
திருப்பதி கோவிந்தாஜர் சாதா	0	1	0
மூன்று கலர்	0	1	6
திருப்பதி ஸ்ரீகோதண்டராமர் சாதா	0	1	0
டிடோ மூன்று கலர்	0	1	6
காளஹஸ்தி சேஷத்திர படம் சாதா	0	1	0
டிடோ மூன்று கலர்	0	2	0
பத்மாசல சேஷத்திர படம் சாதா	0	1	0
டிடோ மூன்று கலர்	0	1	6
திருவண்ணாமலை சேஷத்திரபடம் சாதா	0	1	6
டிடோ மூன்று கலர்	0	2	0

இந்த படங்கள் அரணைஸ், கால்சைஸ் படங்கள் எங்களிடம் கிடைக்கப்படும். வேண்டியவர்கள் போத்தமாகவும் சில்லரையாகவும் ஆர்டர் குடுத்தால் வி. பி. முனையர் அனுப்பப்படும்.

திருப்பதி ஸ்தல புராணம்.

திருவேங்கடன் துதி.

திருவேங்கடாவென்றுக் கேட்கக்கொண்டாடி உன் திருவடியை
பணதில்நாடி மறவாமல் துதிசெய்ய மலையான பாவமும் மாண்டுப்
பேரம் மரணபவமும் எரிகின்ற தயிலே யெயிந்திட்ட பஞ்சுப்போ
லெவ்விதமான வகமும் திருபலையில் வாய்நீங்கும் தேவகனடொண்
மணியே திருவேங்கடத்துமணியே.

சூதமாமுனி,சொன்னகாதிமுனிவர்களுக்கு

ஸ்ரீ திருப்பதி

ஸ்தல மஹத்துவத்தைக் கூறுதல்

ஸ்ரீ நைமிசாரணிய வனத்தில் சொன்னகாதி முனிவர்கள்
சூதாசுரிஷியால் சகல புராணங்கலையுங்கேட்டு ஆனந்தித்தவர்களாய்

ஓர் சுபதினத்தில் சூதமகரிஷியைப் பார்த்து ஓ சுவாமி ! உலகத்தின் கண்ணுள்ள 108 திருப்பதிகளில் ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீமுஷடம், தோத்தாத்திரி, சாலக்கிராமம், கைமினம், பதிகாஸ்ரமம், காஞ்சிபுரம், வெங்கடாசலமேன்னும் 8 முக்கிய திருப்பதிகளில் வெங்கடாசலம் என்னும் இத்திருப்பதி எல்லாத் திருப்பதிகளிலும் விசேஷித்து சித்தித் தலமாய் கிளங்குவதற்கு என்னகாரணமென்று கேட்டார்கள்.

இங்கனங்கேட்ட சொனகாதி முனிவர்களைப் பார்த்து சூத மாமுனிவர் மத்தொரசுத்துடன் சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஸ்ரீ திருப்பதியின் பிரபாவம்.

இந்த புண்ணிய சேஷத்திரம் தென்வடக்காய் முன்னுறுமைல் நினமும், மேற்கு கிழக்காய் முப்பது மைல் அகல முள்ளதாய் தொளாயிரம் சதுரமைல் கிஸ்திராண முள்ளதாயிருக்கிறது. இதற்கு முன்புறம் வெங்கடாசலமென்று பெயருள்ளதாய் அவ்விடத்தில் லக்ஷ்மி பூமினா சமேதானா ஸ்ரீ வேங்கடேசப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிறார். மத்தியபாகம் அகோபிலமென்று பேருள்ளதாய் அவ்விடத்தில் லக்ஷ்மிசமேதானா நாகம்மமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த மூன்று புண்ணிய சேஷத்திரங்களோடு கூடியதாய் முன்புறம் ஆதிசேஷனுடைய பணமண்டலக்கற்ப்போல் காளிகோபுர ஆரண்யமும், மார்பைப்போல் அஜோயில சேஷத்திரமும், வாலைப்போல் ஸ்ரீ சைலமிருக்கின்றது. இந்த புண்ணிய சேஷத்திரம், மூன்று லோகங்களிலும் மிகுத்தஸ்தனமானபடியால் இதை பிரதாஷணம் செய்தவர்களுக்கு பூபிரதாஷணம் செய்ததுபோன்ற நற்பலன்கள் சித்திக்கும்.

ஆதி வராஹசுவாமி அவதரித்தல்.

ஆதியில் ஸ்ரீரங்க நாராயணன் திருநாபிக் கமலத்தில் சதுர்முகன் பிழந்து பூகதிரபஞ்சங்களைச் சிருஷ்டிசெய்ய அவைகளை எம்பெருமான் காத்தருளி வந்தார் இவ்விதமாக நடத்துவா பிரம்மாவுக்கு பகல் காலமாகிய நாலாயிரம் யுகங்கள் முடிந்த பிறகு அவர் நீத்திரை செய்தனர். அப்பொழுது பிராயகாலம் தேரிட்டபடியால் சூரியன் அளவில்லாமல் அக்னி திரைங்களை பூமியின்பெரியிதினான் மேகங்கள்

அபாசமாக மழை பெய்தன. அப்பொழுது ஜலப்பெருக்கு அநிகரித்தபடியால், அந்த பாரத்தைத் தாங்காது பூமிகடலுக்குள் மூழ்கி விட்டது, அதை இரண்யாசுஷன் என்கிற ஓர் அசுரன் ரஸாதல லோகத்துக்குக் கொண்டுபோய் வைத்திருந்தான். பிரம்மாவின் இரவு காலம் முடிந்து அவர் தூக்கத்திலிருந்து விழிக்கிற சமயத்தில், நாராயணன் சுவேத வராக அவதாரத்தைக்கொண்டு கடலுக்குள் மூழ்கி மறுபடியும் பூமியைமேலுக்கு எடுக்கையில், இரண்யாசுஷன் அவரை கீழ்க்கிட்டு சண்டை செய்ய ஆரம்பித்தான் அப்பொழுது ஹரி வீராவேசத்துடன் அவன் சிரசைத் துண்டுதுண்டுகளாய் கோரைப் பற்களால் கிழித்துக் கொன்றார் அந்த ரக்தமானது பிரளயஜலத்துடன் கலந்து ரக்தக் கடலைப் போல் நிரம்பிவிட்டது. அதை தேவகணங்கள் பார்த்து பயந்தவர்களாய் வராஹஸ்வாமியை நோக்கி அநேகவிதங்களாய்த் துதித்தார்கள்.

கருடன் வைகுண்டத்திலிருந்து கிரீடாசலத்தைக் கொண்டு வருதல்.

பகவான் இவ்வாறு செய்து திரும்பிப் பார்க்கையில் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அடியேனாய் நின்றிருந்த கருடனைப் பார்த்து ஒபக்ஷிராஜனே! நான் இந்த பயங்கர உருவத்துடன் வைகுண்டம் வந்தால் என்னைப் பார்த்து லக்ஷ்மிதேவி பயப்படாளோ, ஆகையால் நான் இந்த பூமியிலேயே வீற்றிருப்பேன் என்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு பக்ஷிராஜன் பகவானை நமஸ்கரித்து சுவாமி, உங்களுடைய பயங்கர உருவத்தைப் பார்த்து அந்த லோகமாதா பயபடமாட்டார்கள். நீங்கள் வைகுண்டம் வரலாமென்று பிரார்த்தித்தான். அதைக்கேட்டு கடவுள் நான் உலகத்தின் கண்ணின்று துஷ்டர்களைச் சிசுபித்து பக்தர்களைக் காத்தருள வேண்டுமாயினால், நீ வைகுண்டம் சென்று லக்ஷ்மிதேவியிடம் தெரிவித்து கிரீடாசலத்தைக் கொண்டுவரும்படி உத்தரவளித்தார் கருடன் ஹரி கட்டளையின்படி வைகுண்டம் சென்று லக்ஷ்மிதேவியிடம் சங்கதிகளைச் சொல்ல அத்தேவி அந்த வராகமூர்த்தியைப் பார்க்க வேண்டுமாதலால், அவரை வைகுண்டத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு - வாவென்று சொல்ல, அ

தைக்கேட்டு கருடன் தாயே! நான் அவரையழைக்க அவரது பயங்கமான ரூபத்தைப் பார்த்து நங்கள் பயப்படுவீரென்று சொன்னோன்றான். ஷக்ஷியம்மான் மிகுந்த ஆச்சரியத்துடன் அதைக்கேட்டு ஆ! ஹா! பாந்தாமன் அங்கிதமாய் சொன்னாரா எல்லா அவதாரங்களிலும் அவர் பக்ஷத்தில் இருந்த நான் அவர் ரூபத்தைப் பார்த்து பயப்படுவேனோ? ஆனாலும் அவர் இவ்விடம் வராமல் போனாலும், நான் அவ்விடம் வருவேனென்று சொல்லி வைகுண்டத்திலுள்ள ஓர்கணியோடு தான் கிரீடாசலத்தின்பேரில் எழுந்தருள, கருடன் அப்பர்வதத்தை சோகின்பேரில் வைத்துக்கொண்டு பூமிக்குக் கொண்டு வந்தான். அப்போது பூமியில் சுவாமிகள் கௌதமிடாற்றிற்கு தெற்கில் 60 யோசனை கிழக்கு உப்புக்கட்டிலுக்கு மேற்கில் 5 யோசனை தெற்காயிருக்கும் சுவர்னமுகி ஆற்றிற்கு வடக்கில் திவ்யிய ஸ்தலத்தைப் பார்த்து வீற்றிருக்கையில், கருடன் கிரீடாசலத்தைக் கொண்டுவந்து பூமியின் பேரில் வைத்தான். அப்போழுது ஹரி ஷக்ஷி பூதீனாதேவிகருடன், அப்பர்வதத்தின் பேரில் எழுந்தருள, பிரம்மருத்திராதி தேவகணங்கள் அவ்விடம் வந்து அந்த வராகசுவாமிக்கு ராஜ் டாங்க தண்டனிட்டு, சாந்த ஸ்வரூபத்தைத் தரித்துக் காத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கார்கள். அவ்விதமாகவே ஷக்ஷிசன் சௌம்ய ரூபத்துடன் ஸ்ரீ திருப்பதியில் எழுந்தருளியவராய், துஷ்ட நிக்க சஷ்டபரிபாலனம் செய்துக்கொண்டு வந்தார்.

நாரதர்

கவ்யபாதி முனிவர்களிடம் போதல்.

இவ்வண்ணம் வொரு காலமான பின்பு ஸ்ரீ பூதீனாசமேதராய் ஹரி வைகுண்டத்திலுள்ள தித்திய முக்தர்களைப் பார்த்து அதிசயம் ஆவனும் அவராய் போக வெங்கடாசலத்திலிருந்த வராகசுவாமி விஸ்வகர்மாவால் நிர்மிதமாகப் பட்டணத்தை அந்தித்தானம் செய்து இச்சாகிதாமாய்த் திருந்துக் கொண்டிருந்தார், இந்த சங்கத்பை திருநெக சஞ்சாரியாகப் பாரதமுனிவர் அறிந்து தன் தகப்பனான பிரம்மவிடம் சொன்னார். பிரம்ம தேவர் அதைக்கேட்டு மீதித்த வராய் தன் குமாரனை நோக்கி ஹரி பூதியின்கண் இல்லாவிட்டால்

மானிடர்கள் பக்தி சிந்தனைகளுடன் சத்கர்மங்களைச் செய்யாமல் பாவசம்பந்தக்காராய் விடுவார்களாகையால் எவ்விதமாகிலும் நீர் ஓர் யுக்தியைச் செய்து ஹரியை மறுபடியும் பூமிக்கு வரவழைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு நாரதர் புறப்பட்டு சான்பசி ஆற்றங்கரையில் எக்யம் செய்துக் கொண்டிருந்த கஸ்யபாதி முனிவர்களுிடம் சென்று அவர்களை நோக்கி ஓ முனிவர்களே! நீங்கள் செய்யும் எக்ய பலத்தை யாருக்கு தருவீரென்று கேட்டார். அதற்கு அம்முனிவர்கள் மனதிற்கு ஒன்றும் தோன்றாமல் யோசித்துக் கொண்டிருக்க, நாரதர் திரிமூர்த்திகளில் சத்வகுண சம்பன்னராய் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய மூர்த்திக்கு அப்பலனைக் கொடுங்கொன்று சொல்லி திரிலோக சஞ்சாரம்செய்யப் புறப்பட்டு போய்விட்டார்.

திரிமூர்த்திகளை பிருகுமாமுனிவர் சோதித்தல்.

இங்ஙனம் சொல்லி நாரதர் சென்றதும் கஸ்யபாதி முனிவர்கள் திரிமூர்த்திகளில் சத்ருண மூர்த்தியை விசாரித்து தெரிவிப்பதற்காக பிருகு மகாமுனிவரை யனுப்பினார்கள். பிருகு மகாமுனிவர் சத்யலோகஞ்சென்று தபோதகனார்கள் சூழ்ந்துவிற்றிருந்தும் பிரம்மகேவலைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து அவர் உத்தர வளிப்பதற்குமுன் ஆனாளுடராய் இருக்க அதைப்பார்த்து பிரம்மகேவர் கோபங் கொண்டு மவுனமாயிருக்க அவர் ரஜோகுணத்தொன்றறிந்து கயிலாயத்திற்குச் சென்று பார்வதி சமேதராயிருந்த சிவபெருமான் அரண்மனைக்குள் திடீரென்று சென்று நின்றார். அந்த ரகசியமான இடத்திற்கு உத்தரவின்றி வந்ததற்காக சிவன் கோபத்துடன் இருந்ததையறிந்து அவர் தமோகுணமென்றறிந்து பிரகு முனிவர் வைகுண்டஞ் சென்று விஷ்ணுவின் மார்பின்பேரில் தன் பாதத்தால் உதைத்தார். அதைப் பார்த்து மஹாவிஷ்ணு கோபித்துங் கொள்ளாமல் திடீரென்று எழுந்து அம்முனிகளுடைய பாதத்திற்கு எவ்வளவு வலியுண்டாயிற்றோ வென்று வருந்த, அதைப் பார்த்தபிறகு மகாமுனிவர் ஹரியை சத்வகுணமென்றறிந்து கஸ்யபாதி முனிவர்களிடஞ்சென்று

அவ்வாறானால் சொல்ல அவர்கள் எக்பபலத்த மகாவிஷ்ணுவைக் குசமர்பித்து அனுதினமும் பூமங்காராயணன் திருவடிகளை நியாவித் தனக்கொண்டிருந்தார்கள்.

லக்ஷ்மிதேவி ஹரியுடன் கல்கம்செய்தல்

அவ்விதமாய் பிருது மகாமுனிவர் ஹரியின் மார்பில் உதைத்துப் போக மார்பிலிருந்த லக்ஷ்மிபம்மன் பிருது முனிவர்செய்த காரியத் துக்கு ஹரி அவரை தன்முகம்பால் சன்மானித்தபடியால் கோபித்துக்கொண்டு பம்புவான் எவ்வளவு சாந்த வசனங்கள் சொன்னாலும் கேட்காமல் வைதுண்டம் விட்டு புறப்பட்டு பூலோகத்தில் கொல்லாபுரம் வந்து சேர்ந்தான். கொலாபுரத்திலுள்ள பக்தர்கள் பக்தி சிரத்தையுடன் அத்தேவியைப் பூஜித்துக் கொண்டுவர லக்ஷ்மியப் பமனுக்கு கொல்லாபுர மகாலக்ஷ்மியென்றும் உலகத்தில் பிரசித்தியுண்டாயிற்று.

மகாவிஷ்ணு மறுபடியும் பூலோகத்திற்கு வருதல்.

இவ்விதமாய் லக்ஷ்மிபம்மன் பிரிந்துசெல்ல மிகுந்த வருத்த மடைந்தவாய் லக்ஷ்மி தேவியை மறுபடியும் அடைவதற்கெண்ணி சுவாமியும் வைதுண்டத்தைவிட்டு திருப்பதிக்குவந்து பிரம்மாவால் நிர்மாணம் செய்திருந்த ஓர் புத்தக்குள் பிரவேசித்திருந்தனர்.

சோழராஜன் சாபமடைதல்.

சுவாமி இவ்விதமாய் புற்றில் வந்து சேர்ந்திருக்க தனக்காக அவர் அவ்விதமாய் வந்திருப்பதை யறிந்து லக்ஷ்மிபம்மன் மனைவருத்த மடைந்திருக்கையில் பிரம்மாவும் ருத்திரனும் பாசுக்கன்று ரூபங்களை தரித்துக் கொண்டு லக்ஷ்மிபம்மன் முன்னிலையில்வந்து நிற்க அத்தேவி சுந்தோஷித்து சோழராஜனுடைய ஊருக்குள் அந்த பாசுக்கன்றுகளை யழகுத்துக் கொண்டுபோய் விற்றுவிடுகிறதாக விதிகளில் சாமானிய மானிடவேடம் பூண்டு விளங்கினான். அதைக்கேட்டு

சோழராஜன் மனைவி குழந்தைகளுக்கு பால் வேண்டுமென்றெண்ணி அந்த மாயஸ்திரீக்கு வேண்டியபொருள் கொடுத்து அந்தப் பசுங்கள் நுகளை வாங்கி தங்களுக்குள்ள 2000 பசுக்களோடு சேர்த்து இடையனுக்கு ஒப்புவித்தான். அந்தப் பசுக்களுக்கள் தினந்தோறும் தவறாமல் திருமலையேரி புற்றினிடம் வந்து சுஷீரத்தால் அப்புற்றிலிருந்த சுவாமியை திருப்திசெய்துக் கொண்டு வந்தார்கள். லக்ஷ்மியம்மன் அதையறிந்து சந்தோஷமுள்ளவனாய் மறுபடியும் கொல்லா புரம்சேர்ந்திருந்தான். இப்படியிருக்க தான்வாங்கிய பசுவுக்கு பாஷில்லாமல் போவதை சோழராஜன் மனைவியறிந்து இடையனை தண்டித்து பசுவுக்கு பாலில்லாமல் போகிற காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் படி கண்டித்தமான உத்தரவளித்தான். அதற்குமேல் இடையன் அந்தப் பசுவோடு கூட மறுநாள் புறப்பட்டுபோக அந்தப்பசு வேங்கடமலை மீதேறி புற்றினிடமாக வந்து பாலை கிட்டுகிடுவதைப் பார்த்து கோபங்கொண்டு தன் கையிலிருந்த கோடாலியினால் அதன் நெற்றியின்பேரில் அடித்தான். அப்பொழுது ஹரி தனக்காக பசு அடிப்படக் கூடாதென்று தன்னுடைய கிரகைக் கொடுத்தபடியால் ஹரியின் நெற்றியில் வெட்டுப்பட்டு ஏழுபுண்பாம் உயரம் ரக்க பிரவாகம் உண்டாயிற்று, அதைப் பார்த்து இடையன் பயந்து நடுநடுங்கி கீழே விழுந்து உடைத்துக்கொண்டு மடிந்தான். அந்த சங்கதிகளை விசாரிக்கும்பொருட்டு பரிவாரங்களுடன் சோழராஜன் அப்புற்றிடம் வர, ஹரி அவனை பேயாய்ப் போகக் கடவதென்று கரபமளித்தான். அப்பொழுது சோழராஜன் பயந்து சரபவிமோசன மடையவெண் ஹரிபை அநேகவிதமாகப் பிரார்த்தித்துக்கொள்ள, பரந்தாமன் அவன் சரபம் கலியுகமுடிவில் திருமென்றும், ஆகாய ராஜன் பெண்ணாகிய பத்மாவதியைத் தான் விவாகம் செய்துக்கொள்ளும்பொறு நூறுகளும் நீளமுள்ள நவாத்தின கசிதமான பெண் மகுடத்தைச் செய்து சமர்ப்பித்தால் அதை பிரதி சக்கிரவாரமும் 6 நாழிகை தரிப்பேனென்றும், அப்போது மாத்திரம் போய் ரூபமில்லாமற் போகுமென்றும் சொன்னார்.

வராகசுவாமியை ஹரி சந்தித்தல்.

கடவுள் தன் சிவசுப்பேரில் ஆடி பட்டதற்காக பிரஹ்மபதியை நீங்க, அவர் சுவாமியின் முன்தோன்றி பஞ்சை எருக்கம் பாஸ்துவைத்து கட்டினால் சிவசுப்பேரில் பட்ட காயம் ஆறிப்போருமென்று சொல்லப்போயினார். சுவாமி தன் மருத்தை தானே கொண்டுவருவதற்காக புறப்பட்டுபோகையில் எதிரில் கிருஷ்ணபாகுணீச் சங்கரித்து வந்துக்கொண்டிருந்த வராஹ சுவாமியை பார்த்து தான் வைகுண்டத்தில் லக்ஷ்மீதேவியை பிரித்ததுமுதல் நடந்த வரலாற்றைத் தெரிவிக்க வராகசுவாமி ஹரிக்கு, ஞாடி நிலமளந்துக்கொடுத்து தன்னிடம் சமையல் செய்துகொண்டிருந்த வகுளமாலிகை என்பவளை சுவாமிக்கு உபசாலை செய்யும்படி நேமித்தார். அதற்காக சுவாமி சாமானிய ஓனெப்போல் பக்தஜனங்களிடம் பிரார்த்தனை முல்யமாய் பணங்களைவாங்கி நிலத்தின் கிரயத்தை கொடுக்கிறதாகவும், முன்புஜை முன்போஜனம் வராஹசுவாமிக்கு கொடுத்துப் பின்புலம் தான் புசிக்கிறதாகவும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

வகுளமாலிகையின் பூர்வவிருத்தாந்தம்

துவாரபாயுகத்தில் கிருஷ்ணனை வளர்த்துக் கொண்டாடிய மசோத தேவியை பிரம்மா ருணனுபத்தத்தால் ஓர் ஸாதாரண ஸ்திரீயாக உற்பத்தி செய்து வராஹ சுவாமிக்கு சமையல் செய்து அவருக்கு உபசாலை செய்யும்படி வராஹ சுவாமி சந்தியில் நியமித்திருந்தார். அவன்தான் வகுளமாலிகை என்பவன்.

பத்மாவதிதேவியின் ஜனனம்.

பாண்டவ தவறத்திரி வர்ஸத்தில் சேர்ந்த ஆகாசாஜனென்ற ஓர் மன்னன் ஶராமணபுத்தில் அசாஷி செய்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தான்தேவி யென்கிற ஓர் பெண்ணை விவாகம் செய்துக்கொண்டு லெகுமலமாய் புத்திசந்தான மில்லாது போனதால் புத்திரகாமோஷ்டியாகம் செய்வதற்கு நிச்சயித்து பூதியை உழுதையில் அதில் ஆயிரம் இச்சுகளுள்ள ஓர் தாயைக் காலமும் கால

த்தில் ரூபலாவண்ணியமுள்ள ஓர் பெண் குழந்தையும் இருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷித்தவனாய் அதை தன் மனைவியான தானீதேவியினிடம் கொடுத்து பத்ம மலரில் பிறந்த அந்தப் பெண்ணுக்கு பத்மாவதியென்னும் பெயரளித்து அத்தயந்த பிரீதியுடன் வளர்த்துக் கொண்டு வந்தான்.

பத்மாவதிதேவி பிறப்பின் இரகஸ்யம்.

பூர்வத்தில் லங்காதிபதியாகிய ராவணன் சீதையை கொண்டு போகையில் அக்னிபகவான் அவன் எதிரில்வந்து அடர் நீ எடுத்துக் கொண்டு போகுப்சீதை உண்மையான சீதையல்ல, இராமர் உண்மையான சீதையை என்னிடம் கொடுத்துப் போனாரென்று சொல்லி வேதவதியை உண்மையான சீதையென நிரூபித்து ராவணனிடம் கொடுத்து சீதையை ஒளித்துவைத்திருந்தார். ஸ்ரீராமர் வானரசை விபங்குளோடு இலங்கைக்குச் சென்று ராவணனைக்கொன்று மறுபடியும் அயோத்தியாநகரம் சேர்ந்து சீதையம்மனை அக்னிசுண்டத்தில் பிரவேசிக்கும்படி கட்டளையிட அத்தேவி அவ்விதமாகவே அக்னியில் பிரவேசித்து நிற்க அந்த அக்னியில் இரண்டு சீதைகள் இருப்பதைப் பார்த்து ஸ்ரீராமர் ஜானகீதேவியை இந்த ரகசியத்தை சொல்லுமென கேட்க சீதையம்மன் நடத்த விபரங்களை தெரிவித்து தனக்காகம் இலங்கையில் அந்த கஷ்டங்களை யனுபவித்த வேதவதியை விவாக செய்துகொள்ளுமென பிரார்த்தித்தான். அதற்கு ராமர் தான் எவ் பத்தினி விரதனாதால் கஷ்டத்தில் ஸ்ரீ வெங்கடாசலத்தில் அவதரிப்பேன், அக்காலத்தில் வேதவதியை மணப்புநீவேனென்று சொன்னார். ஆகையால் அந்த வேதவதி ஆகாசராஜனுக்கு பெண்ணாய் பத்மத்தில் உதித்து பத்மாவதியென்று பிரசித்தி அடைந்தாள்.

ஹரி பத்மாவதிதேவியைச் சந்தித்தல்.

பத்மாவதிதேவி வளர்ந்து யோவன பருவமடைந்து தன் தோழிமார்களுடன் ஒருநாள் நக்தவனத்தில் பூக்கொய்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். இப்படியிருக்கும் சமயம் அவ்விடம் நாரதமுனிவர் வர, அவரைப்பணிந்து பத்மாவதி தன் கையைக்காட்டி சா

முத்திரிகம் சொல்லுமெனக் கேட்க நாதர் பத்மாவதியின் அந்தத் தைப் பார்த்து உன்னை முரிமக் நாராயணனை பாணிக்ரஹணம் செய்துக்கொள்ளுவானென்று சொல்லிப் போனார். ஒரு நாள் புற்றிலிருந்த மூலிவாச முர்த்தி வெண்குழியைநீக்காருகணித்து வேட்டையாடுவதற்கு புறப்பட்டு வருவதில் அவர், கண்டமான் ஓர் யானை புலப்பட அடைந்த ஸ்தலத்திற்கொண்டுவந்தார். அந்தயானை வெகு தூரம் ஓடிவந்து தன்னைப் பின்கொடர்பவரைத் திரும்பிப் பார்த்து ஜகதாசனாகனென்று தெரிந்துக்கொண்டு ஹரியைப் பணிந்து காத்தருளுமெனச் சுவாதிற்று. மூலிவாசன் அந்த யானையை இராசனீத்து நிறுப்புவதில் நாதவரைத்தன்கண்டபூக்கொய்துக் கொண்டிருந்த பத்மாவதியைப் பார்த்தார். பத்மாவதியைக் கண்டதும் குழியையினின்று எழிந்து பத்மாவதியின் பேரில் அடங்காக் காதலுடையவராய் அவளை சம்பந்திற் சென்று தன்னை ஸ்வாகம் செய்துக் கொள்ளும்படி கேட்டார். அடைக்கண்டதும் பத்மாவதி சினந்து தன் தொழிகளைக் கொண்டு ஹரியை கற்குநாள் அடக்கும்படி செய்தாள். அப்போழுது அவ்வடங்கைத் தாராயல் ஹரியானவர் அவ்வீடமிட்டு புறப்பட்டுப்பாய் புற்றில் சேர்ந்து பத்மாவதியினுடைய ரூபலாவண்யங்களை நினைத்துருக் யத்தசுத்தியை வாழ்த்தருந்தார்.

வகுளமாலிகை தூதுபோதல்.

இங்ஙனமிருந்த ஹரி கிளைசத்துட விருப்பதைக்கண்ட வகுளமாலிகை மிகவும் வசாரப்பட்டு சுவாமிக்ரு அந்நக உபசாரங்கள் செய்து அவரால் சங்கதியைத் தெரிந்துக்கொண்டு தானப்பாய் எவ்வந்த மாயினும் பத்மாவதியை யினங்கச்செய்து ஸ்வாகம் செய்துணைப்பனென்றும் அடைப்பற்ற பெருமான் சுந்திக்க சுவனடியதில்லை யென்றும் சாந்த வசனங்களைச் சொல்லி நாராயணபுறத்திற்குப் புறப்பட்டான்.

ஹரி குறத்திவேடம் தரித்தல்.

வகுளமாலிகை இவ்விதமாய் நாராயணபுரம் புறப்பட்டுப்போக என்று சொல்லி அவ்வீடம் புறப்பட்டு ஹரி மறுப்படியும் திருவேங்

உடனே ஹரி அவன் கவிபாணப் பிரஸ்தாபனை சரியாய்ச் செய்வனோ செய்யமாட்டானோ வென்று சந்தேகமுடையவராய் குறத்தி யைப்போல் வேடம் பூண்டு தந்தத்தால் செய்த நகைகளும் குண்டு மணி மாலைகளும், சங்குமோதிரங்களும் தறித்துக்கொண்டு கையிலோ ரீரம்பை வைத்துக்கொண்டு நாராயணபுராஞ்சென்று குறி சொல்லு கிறேனென்று வீதிகளில் கூவக் கொண்டுபோனார். இப்படியிருக்க பத்மாவதிதேவி நந்தவனத்தில் ஸ்ரீ ஹரிபைக் கண்டநாள்முதல் தாப ச்சரம் உள்ளவனாய் அன்னபாணங்கள் தொடாமல் இருந்தாள். அக் காரணத்தால் ஆகாசாஜனும் தானிடேயும் மிகுந்த விசனத்துடன் இருந்தார்கள். ஆகையால் தானிடேயி தன் சேவகர்களால் யாரோ ஒரு குறத்தி ஊரில் வந்து குறிசொல்லுகிறாளென்று கேள்விப்பட்டு பத்மாவதி விஷயமாய் குறிகேட்க எண்ணங்கொண்டு அக்குறத்தியை த்தன்னைிடம் அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி சேவர்களுக்கு உத்தர வளித்தாள். அவ்வண்ணமே சேவகர்களும் மாயக் குறத்தியை ய லைத்து வந்துவிட, அவளுக்கு தானிடேயி தசஷணை தாம்பூலங்கொ டுத்து, தன் மனதிலிருந்தும் ஓர் எண்ணத்தைப்பற்றி குறிசொல்லுந் படி கேட்டாள். அப்பொழுது அந்த மாயக்குறத்தி தன் கையிலிரு ந்த பிரமையை தானிடேயி கையில் கொடுத்து விக்கினைஸ்வரா, வீரபத் திரா, மலையாளபகவதி, மதுரைமீனாட்சி, கஞ்சிகாமாட்சி, கனகதூர்காம் பா, கியானம்பா, கொல்லாபுரஷஷ்மி நீங்கலெல்லோரும் எனக்கு வாகைக கொடுங்கனென்று சொல்லி தானிடேயிபைப் பார்த்து, அம் மா நீ எண்ணின எண்ணம் நிறைவேரும் நீ ஓர் பெண்குறந்தையைப் பற்றி குறிகேட்டாய். அந்தப் பெண்மனதில் ஓர் எண்ணம் இருக்கி றது. அவன் நந்தவனத்தில் பூக்கொய்துக் கொண்டிருக்கையில் ஓர் புருஷனைக் கண்டான். அந்த புருஷன் ஸ்ரீபந் நாராயணனோயன்றி வேறொருவரல்ல. அந்தப் புருஷனை விவாகம் செய்துக்கொள்ள உன் பெண் ஆகல்கொண்டிருக்கிறாள். அவரும் இந்தப் பெண்ணை விவாக ம் செய்துக்கொள்ள இச்சையுள்ளவராயிருக்கிறார். அந்த காரணத் தால் உன் பெண்ணுக்கு தாபச்சரம் உண்டாயிருக்கிறது. உன் பெ ண்னை அவருக்கு கொடுத்து விவாகம் செய்தால் அளவற்ற சுகங்கள் உண்டாகும். இந்த விஷயமாய் விவாகபிரஸ்தாபனை செய்வதற்காக இன்னும் சிலநேரத்திற்குள் இவ்விடம் ஓர் பெண்பால் வருவார்

கட மகையைச் சேர்ந்தார்.

நாராயணபுரத்தில் ருத்திராபிஷேகம் செய்தல்.

ஆகாசராஜன் தன் பெண் தாபச்சாம் அடைந்திருப்பதைப் பற்றி மிகுந்த வருத்தமுள்ளவனாய் பிராமணேத்தமர்களை வரவழைத்து என்னசெய்யலாமென்று யோசிக்கையில் அவர்கள் ருத்திராபிஷேகம் செய்து அச்சலக்தை பத்மாவதிக்கு கொடுத்தால் சுதனம் பிறக்குமென்று சொல்ல ராஜன் அப்படி செய்ய சம்பந்தித்தவனாய் சேவர்களுக்கு உத்தவளித்தான். ஆகையால் ருத்திரமூர்த்தி தேவாலயத்தினிடம் அநேக சுமங்கலி ஸ்திரீகள்சேர, வகுளமாலிகை அவர்களுடோடு சேர்ந்துக்கொண்டு தாணிதேவியினிடம்போக நிச்சயித்து ருத்திராபிஷேக தீர்த்தத்தை யெடுத்துக்கொண்டு போகையில் தானும் தாணிதேவியினிடம் சென்றான். பிறகு வகுளமாலிகை தாணிதேவியைப்பார்த்து பத்மாவதியை திருவேங்கடபெருமானுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கலியாணப் பிரஸ்தாபனை செய்ய தாணிதேவி அச்சங்கதியை ஆகாசராஜனிடம்சேரிவித்து இருவரும் பிரம்மானந்தமுள்ளவர்களாய் தங்கள் குருவாகிய சுகையோகியினிடம் லக்ஷபத்திரிகை யெழுதி யவரிடமே கொடுத்து ஸ்ரீகீவாசனுக்கு அதைக் தரும்படிசொன்னார். சுகமகரிஷி அப்பத்திரிகையை எடுத்துக் கொண்டு வேங்கடாசலம் சென்று ஹரி யிடம் கொடுக்கையில் சுவாமி அந்த சுபரேகையை பெற்றுக்கொண்டு மிகவுந் சந்தோஷ முள்ளவராய் உவந்தபாகவே வைகாசிமாதம், சுத்ததசமி இராத்திரி முகூர்த்தத்திற்கு நாய்கள் பரிஜனங்களோடு வருகிறேமென்று பதில் பத்திரிகையை எழுதி சுகரிடம் கொடுத்தனுப்பினார்.

ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வர பத்மாவதிதேவி திருக்கல்யாண மகோற்சவம்.

அப்பொழுது கருக்மந்தனும் அதிகேஷனும் அந்த சுபவார்த்தையை நீலகண்டனுக்கும் பிரம்மதேவனுக்கும் இன்னும் சகலமான

தேவகோடிகளுக்கும் தெரிவித்தார்கள். பிரம்மா, சாவித்திரி, காயத்திரி, சமேதராய் மகரிஷிகளை அழைத்துக்கொண்டு அன்னவாகன மேறிவந்தார். சந்திர சேகரன் பார்வதி, சமேதராய் பிரமதகணங்களை யழைத்துக்கொண்டு ரிஷபவாகன மேறிவந்தார். சூரியன் கொல்லாடும் சென்று லக்ஷ்மிதேவியை யழைத்துக் கொண்டுவந்தான். வசிஷ்டர் வராக சுவாமி சந்திரியில் கிரகயக்யபிரயத்தினங்களை செய்துக் கொண்டிருந்தார். சுப்பிரமணியசுவாமி பாண்டவதீர்த்தம் முதல் ஸ்ரீசைலம் வரைக்குமுள்ள பிரதேசங்களை பரிசுத்தம் செய்தார். இவ்விதமாய் ஹரி சகல பரிவாரங்களோடு நாராயணபுரம் போகையில் ஆகாசராஜன் மந்திரி புரோகித பரிவாரங்களோடு எதிர்கொண்டுவந்து அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைகாசி மாதம் வெள்ளிக்கிழமை சுத்த தசமி கூடிய சுபதின முகூர்த்தத்தில் பத்மாவதியை திருவேங்கட பெருமானுக்கு கன்னிகாதானம் செய்துகொடுத்தார். அப்பொழுது தேவகோடிகள் தம்பதிகளின்பேரில் புஷ்பமாரி பெய்தார்கள், ரம்பை, ஊர்வசி, திலோத்தமாத்ரி தேவதாசிகள் நிருத்தனம் செய்தார்கள். மகரிஷிகள் வேதபராயணம் செய்தார்கள் அருந்ததி முகலிய பிரமுகவாசினிகள் சோபனம் பாடினார்கள். ஊரெங்கும் மங்கள வாத்தியங்களை கோஷித்தார்கள்.

ஏன் வட்டிபணம் வெங்கடேச னென்பார்.

அக்கலியாண செலவுக்கு லக்ஷ்மிதேவி தன்னையிட்டு இருக்கும் காரணத்தாலும் ஹரியினிடம் பணமில்லாமல் போனகாரணத்தாலும் செலவுகளுக்காக சுவாமி குபேரனிடம் கடன்பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்து அசல் கலியுகத்தின் முடிவில் கொடுக்காதாகவும், வருஷத்தோறும் வட்டி கொடுக்காதாகவும் ஏற்பாடுசெய்து அந்தக்கடன் பத்திரத்திற்கு பிரம்மாவையும், சங்கரனையும், சாஷிகளாய் ஏற்படுத்து ஒரு கோடி பதினான்கு லக்ஷம் 1,14,00,000 இரூமடெங்கி நிஷ்கமங்களை கடன் வாங்கினார். இந்த கடனை நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டாக பக்த ஜனங்களிடம் பிரார்த்தனாபூர்வமாய் காணிக்கை வாங்குவதால்

வெங்கடேசப் பெருமானுக்கு வட்டி-பணம் பெருமானென்று உலகத்தில் பெயர் பிரசித்தியாயிற்று.

ஹரிக்கு ஆகாசராஜன் கொடுத்த ஸ்ரீ தனத்தின் விவரம்.

விவாகத்தின் முடிவில் ஆகாசராஜன் சுவாமிக்கு நவரத்தின கசிதமான கிரிடங்களும், ரத்தின பதக்க ஹாரங்களும், விலையற்ற ரத்தினங்கள், மழைக்க கங்கை பூஷணங்களும், பிதாம்பரங்களும், பாதுகா யுத்தங்களும், கொடுத்தார். மேலும் வரிசைகளாக நார்பது பாசமுள்ள கனிவர்க்கங்களையும், ஆயிரம் கார்பாண்டங்களையும், ஆயிரம் ரெம்பாண்டங்களையும், இருநூறு சர்க்கரைபாண்டங்களையும், கடுகு சேகம், வெந்தயம் மினது, பெருங்காய் முதலியவைகளையும், நூறு பாண்டங்களையும், பத்தாயிரம், பசுக்களையும், திவ்யாபரண வஸ்திரங்களையும், நூறு தாசி ஜனங்களையும், முன்னாறு தாதி ஜனங்களையும் ஸ்ரீவிவாசனுக்குச் சமர்ப்பித்தார். பிறகு ஸ்ரீவிவாசமுர்த்தி பத்மாவதியை யுணழந்துகொண்டு திருவிவங்கட மலைக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

ஹரி லக்ஷ்மியை தேடிபோதல்.

சேஷாசலத்தில் வெங்கடேசப் பெருமான் பத்மாவதியுடனிருக்க லக்ஷ்மிதேவி விவாகம் முடிந்த உடனே மறுபடியும் கொல்லாபுரம் போய்சேர்ந்தனர். பிறகு வேதுகாலம் வெங்கடேசப் பெருமான் திருவிவங்கடத்திலிருந்து லக்ஷ்மியை வலக்ஷத்தில் அணிந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றெண்ணி பத்மாவதிக்கு உபசாரங்களைச் சொல்லி அங்கிடம்மிட்டு புறப்பட்டு கொல்லாபுரம்போனார். இதற்குள் கொல்லாபுறத்திலிருந்த லக்ஷ்மியம்மன் தன்னை ஹரி தேடவருகிறென்றறிந்து அவர் தேரில்வந்து யனழக்க வரமாட்டேனென்று சொல்வது நன்றென்றெண்ணி யிப்போதே யெங்கிடமாவதுபோய் ஓடித்துக்கொள்வது நலமென்றெண்ணி பாதாளலோகத்தில் தவஞ்செயதுக்கொண்டிருந்த கரிமமாமுனிவ ராஸ்மத்துக்குச் சென்று ஓளித்திருந்தான்.

ஹரி தவஞ் செய்தல்.

இவ்வாறு புறப்பட்டு ஹரி கொல்லாபுராஞ்சென்று லக்ஷ்மியைத் தேடுகையில் லக்ஷ்மியம்மன் அவ்விடமில்லாமற் போனபடியால் மிகு தசுந்தையுள்ளவராய் காடு மோடுகளைச் சுற்றி தேடிபார்த்தும் 'லக்ஷ்மி அகப்பட்டாமற்போனபடியால் மறுபடியும் கொல்லாபுரம் சென்று பூர்வத்தில் அகஸ்தியமாமுனிவர் பூஜித்துக் கொண்டிருந்த லக்ஷ்மி விக்கிரகத்தைப் பார்த்து மோகித்து அவ்விடத்திலேயே குடியிருந்து பத்து வருடகாலம் தவஞ் செய்தார்.

ஆகாயவாணி ஹரிக்கு உபாயம்

கூறுதல்.

இங்ஙனமிருக்க ஹரி ஒருநாள் லக்ஷ்மியைநினைத்து சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் அவரை நோக்கி ஆகாயவாணி இவ்வாறு சொன்னாள். ஓ சுவாமீ! இவ்விடத்திற்கு நேர் தெற்கில் கிருஷ்ணவேணி யென்னும் ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு இருப் பதிரண்டு யோஜனைக் கப்பரம் மிகவும் முக்கியமாகியபொன் முதலியாறு இருக்கிறது. அதற்கு சமீபத்தில் நின்று தபசியாய் சுவர்க் லோகத்திலுள்ள நிவ்ஸிய சுவர்ன கமலம் வரவழைத்து அதைத் திருக்குளத்தில் விட்டு அதற்கு கிழக்காக கமலம் வாடாமலிருப்பதற்கு சூரியனை பிரதிஷ்டை செய்து அந்த கமலத்தில் திருஷ்டியை நிருத்தி பன்னிரண்டு வருஷம் லக்ஷ்மி மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தவஞ் செய்தால் லக்ஷ்மிதேவியை மறுபடியும் அடைவீரென்று சொன்னாள்,

ஹரி லக்ஷ்மியை நோக்கி தவம்புரிதல்.

ஆகாயவாணி சொன்னதைக் கேட்டு ஹரி சுகாஸ்ரமத்திற்குப் போய் வாயுதேவனை நினைக்க அவர் உடனே பிரத்யக்ஷமாய் எதிரில் வந்து நமஸ்கரித்து சுவாமீ! எனக்கு என்ன உத்தரவளிக்கப் போகி? என்று கேட்டார். ஹரி அவரை சுவர்க்லோகம் சென்று அவ்விடம் மந்தாகினியிலிருந்து ஆரிரம் இதங்களுள்ள கமலத்தைக் கொ

ன்வொரு மெனசொல்ல அவ்விதமாகவே கொண்டுவந்து கொடுத்தார். பிறகு ஹரி திருக்குளத்தை யுண்டாக்கி அக்குளத்தில் பத்மத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்து கிழக்கில் சூரியனை நிறுத்தி திருக்குளத்திற்கு மேற்கில் பத்மாசனமிட்டு உட்கார்ந்து கமலத்தில் திருஷ்டியை நிறுத்தி லக்ஷ்மிமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தவம்புரிந்தார்.

தேவேந்திரன் நடனமாதர்களை யனுப்புதல்.

ஹரி தவம் செய்துக்கொண்டிருக்க தேவேந்திரன் கண்டு யாரோ ராஜன் தன் பகத்தை அடைவதற்கெண்ணி தவம்செய்கிறானென்றெண்ணமுடையவனாய் தபோபங்கம் செய்யவெண்ணி, தனது ஆங்கத்தில் நடக்கும் ஊர்வசி முகலிய தேவதாசிகளை யனுப்பினான் அவர்கள் மணிபூஷண வஸ்தாபுஷ்ப சத்தன முகலியன தரித்துக்கொண்டு புஷ்பமாலைகளைக்கண்டத்தில் அணிந்து கைகளில் தாம்பூலத்தை த்ரித்துக்கொண்டு ஹரி தவம் செய்யுமிடத்துக்கு வந்து சிறுங்காமான உத்தியான வனத்தில் பூக்கொய்துக் கொண்டும், கிளிகளைப் போல் சம்பாஷித்தக்கொண்டு கல கல வென்று சிரித்துக்கொண்டும், வீணைகள் வாசித்தும், நடனங்கள் செய்தும், ஆடியும், பாடியும் அநேகவிதமான மாயா கர்ஷணைகளை செய்தும் ஹரி சலீக்காமலிருப்பதைபார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப் பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஹரி ஜகன்மோகினியை சிருஷ்டி செய்தல்.

இப்படியிருக்க காராயணம் கிஸ்வமோகினி தேவதையை சிருஷ்டிசெய்து தன்னிடம் இருக்கச் செய்தார். அப்பொழுது ரம்பாநிகன் அந்த மோகினியின் ரூபபிரகாசிதாசங்களைப் பார்த்து பிரமித்து ஆ! ஹா! இப்பேர்ப்பட்ட சுந்தாகன்னியா எத்தினத்தை சிருஷ்டிசெய்யக்கூடிய இந்த நாமதி சாஷாத் ஜெகதிசனுபிறப்பானன்றி சாமான்னிய னல்ல வென்றெண்ணி அந்த முனிஸ்வரான பெருமானுக்கு பந்தியுடன் நமஸ்காரஞ் செய்து அங்நிடம் விட்டகன்று சொர்

க்கலோகஞ் சென்று தேவேந்திரனைக் கண்டு சுவாமி! எங்காளான மாய வித்தைகளைச் செய்தும் அவர் சலிக்கவில்லை. அவர் லக்ஷ்மி சஹிதனையன்றி சாமான்னியரல்ல வென்றார்கள், பிறகு ஹரி தான் கிருஷ்ண செய்த மோகினி சக்தியை பார்த்து நீ உலகமெங்கும் சுற்றி க்கொண்டு ஜனங்களால் பூஜிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருமென்று கட்டளையிட்டு மறுபடியும் முன்போல சலிக்காமல் தவஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பத்மாவதி தேவியை வகுளமாலிகை சாந்தப்படுத்தல்.

இப்படி ஹரிதவஞ் செய்துக்கொண்டிருந்த திருமலையிலிருந்த பத்மாவதிதேவி ஹரி இன்னும் வரவில்லையென்று மிகவும் கவலைப்பட்டுக்கொண்டு தினந்தோறும் தபசி வேஷத்தை தரித்து நிஷ்டாருடையிருப்பதைப் பேரல் சொர்பனங் கண்டு துயரப்படுவதைப் பார்த்து வகுளமாலிகை அடிகுக்கி அத்தேவிக்கு சாந்த வசனங்களை சொல்லி சமாதானப் படுத்திக்கொண்டு வந்தனர்.

லக்ஷ்மிதேவிக்கும் கபிலமாமுனிவருக்கும் சம்வாதம்.

கபிலாஸ்ரமத்தில் ஒளித்துக் கொண்டிருந்த லக்ஷ்மியம்மன் தனக்காக ஏன் ஹரி தவஞ்செய்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் வெங்கடாசலத்தில் பத்மாவதிதேவி துயரமடையவேண்டுமென்றும் எண்ணி சிந்தித்து கபிலமுனிவரைக் கண்டு ஓ முனியே! நான் என் செய்வேனென்று கவலையுடன் யோசிக்க அம்மகாமுனி அத்தேவிக்கு மனஸ்தாபமுண்டான காரணங்களை கேட்டறிந்துக் கொண்டு ராமாதேவியை நோக்கி அம்மே! நீங்கள் ஹரியை பிரிந்திருப்பது நியாயமல்ல பிறகு உன்னுடைய பேரனாக நீ கோபம்செய்துக்கொண்டு ஹரியை விட்டகன்று கொல்லாபுரம் போகலாமோ? பிறகு மும்முர்த்திகளையும் பரீக்ஷித்து விஷ்ணு தேவனுடைய பிரபாவத்தை யுலகமெங்கும் வியாபிக்க செய்வதற்காக ஹரி மார்பில் உதைத்தானேயன்றி

கர்வத்தாலல்ல. இதையே அறியாமல் கோபித்தல் மொண்டு இவ்விதமாய் வாலாமா? ஹரி உயி வருஷங்களாக இவ்வித தவஞ்செய்துக் கொண்டிருக்க நீ யவரைப் பிரித்திருப்பது நியாயமல்ல. அவரைச் சேருவது உத்தம மென்று சொன்னார்.

கபிலமாமுனி லக்ஷ்மிதேவிக்கு . உபாயம் கூறுதல்.

இவ்விதமாய் கபிலமாமுனி சொல்ல லக்ஷ்மி ஹரியை மறுபடியும் சேருவதற்கு உபாயம் சொல்லுமென வினாவ, கபிலமாமுனிவர் தாயே! நீ வாஸுதேவன் திருஷ்டியை வைத்திருக்கும் கமலத்தின் கொடிவழியாய்ச் சென்று கமலத்தின்பேரில் அவதரித்து லக்ஷ்மீசன் வாழ்த்தில் சேர்ந்து ஜெகத் பிரலித்தியடைவாயென்று கூறினார்.

பத்மாவதிதேவி அவதரித்த பிரபாவம்.

கபிலமாமுனி கூறியதைக் கேட்ட லக்ஷ்மி நான் இப்பொழுது இத்தேவத்துடன் அவதரித்தால் ஹரி என்னைப் பார்த்து நகைப்பாரே, நான் செய்த அபசாரத்திற்கு ஹரி என்னை சபாமிப்பாரோ என்று நினைத்துக் கொண்டு இவ்வித தேவத்துடன் பத்மநாதத்துக்குள் புதுந்து நாதத்தின் வழியாய்ச் சென்று தாமனாயின் நடுவில் சிறு ஹரி லக்ஷ்மி யம்பனைத் தரிசித்து பிரம்மானந்தத்துடனிருக்கையில் லக்ஷ்மி யம்பன் தான்செய்த அபசாரத்திற்காக வெட்கத்துடன் பேசாமல் கம்மா தின்றிருந்தான். அப்பொழுது பிரம்மா ருத்திராதி தேவகணங்கள் அவர்கள் வாகனங்களி லாரோகணித்து அவ்விடம்வந்து இரு வர்களையுங்கண்டு புஷ்பவருஷங்களைப் பொழிந்து சுயவாத்தியங்களைக் கோஷித்து ஹரி சீர்தரிசை அநேகவிதங்களாய்க் கொண்டாடி பத்ம திருக்குறத்தில் அவதரித்த லக்ஷ்மிதேவிக்கு அநேக நமஸ்காரஞ் செய்து அந்த அம்பனை நோக்கி தாயே நீர் பரந்தாமனுடைய மார்பில் சேர்ந்து பிரசித்தமாய் எல்லோரையும் சுகிள்கவேறுமென்றும், இன்னுறயநினம் கார்த்திகைமாதம் சுத்த பஞ்சமீ வெள்ளிக்குழை உத்திராடம் கூடிய சுபதின மாகையால் ஹரி மார்பில் சேரவேறுமென்று பிரார்த்திக்கார்கள்.

பிருகுமுனிவர் லக்ஷ்மியம்மனை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுதல்.

பிரம்ம ருத்திராதிகள் அனைவரும் கேட்டுக்கொண்டும் லக்ஷ்மியம்மன் சும்மாயிருப்பதைப் பார்த்து பிரம்மதேவர் பிருகுவுக்கு கண்ட ஜடைகாட்டினார். அப்போது பிருகுமாமுனி முன் வந்து நின்று லக்ஷ்மியம்மனுக்கு சாஷ்டாங்க தண்டனிட்டு என்பெற்றதாயே! நீ மன்னிக்காமல் போனால் என்னையார் ஆகரிப்பார்கள் அடியேன் செய்க் குற்றத்தை மன்னித்துக் காத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது லக்ஷ்மியம்மன் பிருகுமாமுனியை நோக்கி ஓ முனியே! நீ மும்மூர்த்திகளில் சக்தவகுண பிரதானன் ஹரி பென்று ஸ்தாபிப்பதற்காக செய்த உன்னிட பக்திக்கு மெச்சினேனென்று சொன்னான்.

பத்மாவதி ஹரி மாற்பில் சேர்ந்த மகோற்சவம்.

தேவகணங்கள் எல்லோரும் லக்ஷ்மியம்மனை ஹரி மாற்பில் சேருமென பிரார்த்தித்திக்கொண்டிருக்கையில் தங்க பிரதிமையைப்போன்ற திருமேனியுடனும் அனந்தகோடி ஆபரணங்களை தரித்துக்கொண்டும், பரிமாண கெத்தலேபனங்களுடனும் அநேகவித அலங்காரங்களோடும் கூடிவனராய் புஷ்பங்களால் கட்டிய ஹாரத்தை திருவேங்கடப்பெருமான் கழுத்திலிட்டு பரத்தாமன் திருமார்பினை யடைந்தான். ஆகாயத்தில் தேவர்களும் மகருஷிகளும் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். அப்சரஸ்திரிகள் நடனமாடினார்கள். நாரதர் தும்புரு முதலியோர் பாடினார்கள். சார்வரணியும் சர்வவதியும் மங்கள ஆரத்தி யெடுத்தார்கள். தேவகணங்களும் பிரம்மாவும் வேத கோஷ்டம் செய்தார்கள்.

அலர்மேல்மங்காபுரத்திலுள்ள திருக்குளத்தின் பிரபாவம்.

அப்பொழுது பிரம்ம ருத்திராதிகள் லக்ஷ்மியம்மன் அவதரித்த திருக்குளத்தில் கார்த்திகையாதம் சுத்த பஞ்சமிதினத்தில் ஸ்நானம் செய்தவர்களுக்கு லக்ஷ்மி கடாசுஷ்முண்டாய் சகலசுகங்களு முண்டாகுமென்று அத்திர்த்தத்தின் பெருமையைக் கொண்டாடி அவர்கள் சிசுகளின்பேரில் அத்திர்த்தத்தைப் புரோஷித்துக் கொண்டார்கள்.

ஹரி வெங்கடாசலம் சேருதல்.

பிறகு பிரம்ம ருத்திராதிகள் தத்தம் வாகனங்களில் எறிக்கொண்டு லக்ஷ்மி நாராயணமூர்த்திகளை யழைத்துக்கொண்டு திருவேங்கடமடையேறி ஹரியை அவ்விடம் லக்ஷ்மி பத்மாவதி பூரீளா தேவிகளுடன் எழுந்தருளச் செய்தார்கள். அப்பொழுது வகுளமாலிகை பிரம்ம ருத்திராதிகளுக்கு விருந்துசெய்து வஸ்திராபரண சந்தன பூஜ்ஜ தாம்பூலங்களைக் கொடுக்க அவர்களெல்லோரும் மிகுந்த சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் லக்ஷ்மி நாராயணனை நமஸ்கரித்து அவர் உத்திராஸின்பேரில் யதாஸ்தானங்களுக்குப் போனார்கள். பிறகு ஸ்ரீமத் நாராயணன் லக்ஷ்மி பத்மாவதி தேவிகளோடு துஷ்ட நிகரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்துக் கொண்டு கலியுகத்தில் பிரத்தியக்ஷ தெய்வராய் ஸ்ரீ வெங்கடாசலத்தில் எழுந்தருளினார்.

திருவேங்கடப் பெருமான் கலியுக தேய்வமென்பதற்கு காரணம்.

இலக்ஷ்மி சமேதராய் திருவேங்கடத்தில் எழுந்தருளிய பெருமான் ஒருவர் லக்ஷ்மியை நோக்கி நான் பத்மாவதி விவாகத்திற்காக குடேபாஸிடம் வாங்கிய கடனை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றும், அப்படி செய்யாமற்போனால் கடன் வட்டியுடன் அதிகமாய்விடுமே பென்ன செய்யலாமென்றும் யோசித்தார். அழைக்கேட்டு

லக்ஷ்மிதேவி சுவாமி! நீங்கள் கடன் செய்தபோது என்னைக்கேட்டு செய்தீரா? இப்பொழுது கடனை நிவர்த்திசெய்யும்படி என்னுடன் யோசிக்கிறேயென்று சொல்லி குபேரானிடம் நேரிட்ட கடனை இப்பொழுதே நிவர்த்தி செய்கிறேனென்று சொன்னாள். அதைக்கேட்டு ஹரி இப்பொழுது நாம் கடனைத் தீர்க்கவேண்டியதில்லை. கலியுகத்தின் முடிவில் தீர்க்கலாம். அதுவரை வெங்கடாசலத்திலிருந்து ஜனங்களுடைய பாவங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டிருக்க வேலை கஷ்டிரம்பவு மிருக்கின்றது,

திருவேங்கடபெருமான் ஒருவரே கலியுகத்தில் பாவங்களை 'போக்குந் தெய்வம்.

இங்ஙனம் ஹரி லக்ஷ்மியுடன் சொல்லிக்கொண்டு கலியுகத்தில் ஜனங்கள் பாவகாரியங்களைச் செய்து அதனால் ரோகாதி தாபத்திரியங்கள் உண்டானபோது பயந்தவர்களாய் தற்காலத்தில் என்னை நோக்கி முரையிட்டபோது நான் அவர்களுடைய ஆபத்துகளை தீர்க்காமல் சும்மாவிருக்ககூடுமா? ஆகையால் அவர்களுடைய பாவகாரியங்களை அவர்கள் திரவியங்களின்பேரில் ஆகர்ஷணை செய்து அவர்கள் ஆபத்துகளைநீக்கி அப்பொருளை ஏன் மலைக்கு வரவழைத்து அப்பாவருபமான பொருளை அஞ்ஞானமுள்ள ஜனங்களுக்கு கொடுப்பேன். புண்ணியர்களால் எனக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பொருள்களில் ஒரு பாகம் நான் எடுத்துக்கொண்டு கலியுக காலமெல்லாம் கழித்துக்கொண்டு மற்றொருபாகம் குபேரனுக்கு வட்டி செலுத்திக்கொண்டு கலியுக காலமெல்லாம் கழித்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஆகையால் நீ கலியுகத்தில் எல்லோருக்கும் திரவியங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் நான் அத்திரவியங்களை ஆகர்ஷணைசெய்து சுஜன துர்ஜனங்களுக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

ஸ்ரீ வெங்கடேசப் பெருமான் பிரார்த்தனை யின் ரகஸ்யம்.

இப்படிச்சொன்ன ஹரியைப்பார்த்து லக்ஷ்மிதேவி சுவாமி நான் கலியுகத்தில் ஜனங்களுக்குப் பொருளைக்கொடுத்தால் அவர்கள் தானாத்ம முகலிய சந்தாரியங்களைச் செய்பாமல் போராசை லோப குண முதலியவைகளுள்ளவர்களாய் பாவப்பொருக்கினால் நசித்து விடுவார்களே! அப்படியிருக்க நீர் எவ்விதமாய் அவர்களிடம் பொருளை ஆகர்ஷணை செய்வீரென்று கேட்ட லக்ஷ்மியை நோக்கி, பகவான் நீ சொன்னது உண்மையே. கலியுகத்தில் பிரத்தவர்களுக்கு லோப குணமிருப்பது சகஜமாயிருந்தாலும் அவர்கள் பொருள்களை ஆகர்ஷணை செய்வதற்கு என்னிடத்தில் ஓர் யுக்தி உண்டு, அதாவது ஜனங்கள் பாவங்களைச் செய்தார்கள். அதனால் ரோகாதி பாஸதகளை யடைவார்கள். அக்காலங்களில் என்னை நினைப்பார்கள், நான் அப்பொழுது அவர்கள் சொப்பனங்களில் பிரத்யக்ஷமாய் அவர்கள் பொருளை சுவல்பமாய் முடிப்பு எடுக்கச் செய்து அந்த சுவல்ப திரவியத்திற்கு விஸ்தாரமாக வட்டியை வளரச்செய்து வருஷந்தோறும் அவர்களைத் தண்டித்து வெங்கடாசலத்திற்கு வாவழைத்து அவர்கள்கொடுத்த திரவியங்களை சாதுக்கர் முகலிய நல்லோர்க்கு விநியோகப்படுத்தி பாபிகளால் கொடுத்த பொருளை ஜனங்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்து அவர்களால் எனக்கு சந்தர்ப்பனை செய்யும்படி ஏற்படுத்தி சகலதானங்களுந் செய்யும்படி பேற்படுத்தி அவர்கள்செய்யும் தானங்கள் சுவல்பமாயிருந்தபோதிலும் அதற்கு விசேஷபலனைக் கொடுத்து கிராமமாய் அவர்களை புண்ணியர்களாகச் செய்து ஶஷிப்பென். ஆகையால் நீ யெல்லோருக்கும் திரவியங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்ரீவெங்கடாசலத்தில் செய்த தர்மத்தின் பெரும்பலம்.

இக்கூடியுதத்தில் கலிபுருஷன் சகல தர்மங்களைக் கொடுத்து மேலும் கீழுமாகச் செய்வான், பாவங்களை அதிகமாகச் செய்யும்படி துர்குணங்களை விசேஷமாயுண்டாக்கி நற்குணங்களை மேலிடாமல் அடக்கி ஜனங்களை அநேகவித துன்பங்களை யுண்டாக்கி ரொளவாதி நாகத்தில் தள்ளுவான், ஆகையால் என் பக்தியுள்ள ஜனங்களை நான் கஷிங்கவேண்டும். நீ எனக்கு சகாயமாயிருந்து ஜனங்களுக்கு பொருளை மேன்மேலும் கொடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டியது. குபேரனுக்கு கடன் கலியுகத்தின் முடிவில் கொடுக்கலாம் இப்பொழுது அவசியமில்லை யென்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு லக்ஷ்மி தேவி சுவாமியை நோக்கி ஓ மகாத்மா! உலகத்தில் தான் தர்ம பரோபகாரங்கள் செய்யும் புண்ணியர்களுக்கு மேன்மேலும் பொருளை யடிகரிக்கச் செய்வேன், பாபிகளுடைய பொருளை நாளுக்கு நாள் கஷிணிக்க செய்வேன், எவ்வளவு சுவல்பமான வஸ்துவா யிருந்தபோதிலும் உனக்கு அற்புதம் செய்யும் புண்ணியோர்களுக்கு அளவற்ற செல்வங்களைத் தருவேன். இப்படி லக்ஷ்மியம்மன் சொன்னபிறகு சுவாமி ஸ்ரீவெங்கடாசலத்தில் எவ்வளவு சுவல்பமான தர்மஞ் செய்தபோதிலும் அதற்கு அளவற்ற பலன்கள் உண்டாகுமென்றும், திரிகாண சுத்தியாய் இந்த சேஷத்திராத்தில் என்னைப் பூஜித்தவர்களுக்கும், என்னை அசஞ்சலமான பத்தி போடு தியானித்தவர்களுக்கும் இஷ்டத்தி முகலிய நற்பலன்கள் உண்டாகுமென்றும் அருளினார்.

ஸ்ரீராமர் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிய சரித்திரம்.

ஸ்ரீராமர் இராவணனை சங்கரிக்கும் பொருட்டாக ஆஞ்சனேய கம்பீர, அங்கத, நா, நீள, சாம்பவன் முகலிய வானா வீரர்களோடு இலங்கைக்குப் போய்க்கொண்டு ஸ்ரீ திருப்பதியின் வழியாய் வா, திருப்பதியிலிருந்த ஆஞ்சனேய யவண வெங்கடாசலத்திற்கு வந்

துபோகும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டனர். அதற்கு ராமபிரான் யான் இலங்கைக்குச் சென்று இராவணனைக் கொன்று நிரும்பி வருகையில் அவ்விடம் வருகிறதாக சொல்லிக்கொண்டிருக்க ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீராமருக்கு முன்சென்று சாஷ்டாங்க தண்டனிட்டு தன் தாயினுடைய பிரார்த்தனையை பங்கேரிக்க வேண்டுமென்றும் வானாசைனிபங்கள் வெகுதூரம் பிரயாணம் செய்தால் அலண்டிருக்கிறபடியால் அவ்விதமாய் வெங்கடாசலத்தில் தங்குவது நன்மையென்று பிரார்த்தித்தனர். அதற்கு ஸ்ரீராமபிரான் சம்மதித்தவராய் லக்ஷ்மணருடன் திருப்பதிமலை பேர்ப்போகையில் அந்த புண்ணிய சேஷத்திரத்திலிருந்த முனிஸ்வரர்கள் அவருக்கு அநேக தண்டம் சமர்ப்பித்துத் தோத்திரஞ்செய்து தன்பர்களாய் சத்தியலோகஞ் சென்றார்கள் பிரபு ஸ்ரீராமர் ஆஞ்சனஸ்ரமத்திற்கு சென்று அவ்விடத்திற் கருகிலுள்ள ஆகாய கங்கையென்றும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்ரான முதலியன முடித்துக் கொண்டு நிற்கையில் ஆஞ்சனேயர் பலபுஷ்பங்களைச் சமர்ப்பித்து ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய திருவடிகளைப் பூசித்தனர். அதற்குப் பிரபு அவர்கள் சுவாமி புஷ்கரிணிக்கு எழுந்தருளி ஜெயப்பிரத சங்கல்பத்துடன் ஸ்ரானம் செய்து அந்த தீர்த்தத்தின் அருகாமையிலுள்ள கிருங்கா வனத்தில் வசித்திருக்கையில் ஆஞ்சனேயர் அநேகவிதமான கந்த மூல பலங்களையும், தேனையும் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்க, ராம லக்ஷ்மணர்கள் அவைகளையும் பரிவாரங்களோடு புசித்து சம்பூரண சந்தோஷ முள்ளவர்களாய் அன்றவ்விடத்தில் தங்கியிருந்து மறுநாள் மலையிடுங்க இலங்கைக்குச் சென்று இராவணனைக் கொன்று சீதாசமோதராய் மறுபடியும் சாகேதபுரம் சென்றனர்.

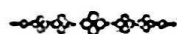
திருப்பதிக்குள்ள அநேகவித பெயர்கள்

இந்த சேஷத்திரம் பத்தஜனங்களுடைய எண்ணங்களை ஈடேற்றமாகையால் இதற்கு கந்தாமணி பென்றும், இவனுறையும் ஞானவான்களுக்கு மேம்பேளும் ஞானம் அதிகரிக்கிறபடியால், ஞானத்திரி பென்றும் சகல புண்ணிய தீர்த்தங்களு மிருக்கிறபடியால் தீர்த்தாசல மென்றும், ஸ்ரான ஜெபதபங்கள் செய்வதற்கு வேண்டிய புஷ்கரிணிகளேகமிருப்பதால் புஷ்கரிணி பென்றும், தங்கப்புகைக

ளால் நிறைந்திருப்பதால் கனகாத்திரி யென்றும், பூர்வத்தில் மஹா
 விஷ்ணு நரசிங்காவதாரத்தைக் கொண்டு இரண்ணியகசிபனைக் கொ
 ன்றபடியால் நரசிம்மாசலமென்றும், ஆஞ்சனாதேவி தபஞ்செய்து
 அனுமாரைப் பெற்றெடுத்தபடியால் ஆஞ்சனாத்திரி யென்றும் கருத்
 மந்தன் வைகுண்டத்திலிருந்து கொண்டு வந்தபடியால் வைகுண்ட
 கிரியென்றுப், கருடாசலமென்றும், மஹாவிஷ்ணு லக்ஷ்மியை மார்பி
 லணிந்து ஸ்திரமாயிருப்பதால் பூநிவாசமென்றும் இன்னும் அநேக
 நாமங்களுண்டயிருக்கின்றன, சுபம்.

தீர்த்தமஹத்மியம்.

கபில தீர்தோத்பத்தி.

பாதாளலோகத்தில் கபிலமாமுனிவர் அனாதியாய்ப் பூஜித்துவந்த லிங்க மோருநாள் பூமியைப் பிளந்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டிருக்க, பிரம்மா முதலான ஸமஸ்த்த தேவர்களும் அவ்விடம் வந்து அந்த லிங்கத்திற்கு பூஜாபிரதக்ஷண நமஸ்கராங்கள் செய்து பாமசிவனை தியானிக்கையில் ஈசுவரன் அவர்களுக்குப் பிரஸன்னமாகி நீங்கொன்ன வபேசுக்கின்ரீர்கயிலம்புங்களேன, அத்தேவதைகள் கேட்டு ஸ்வாமி! தாமிவ்விடத்தில்தானே நிவஸித்துக் கொண்டு ஸமஸ்த மாஸிடர்களுக்கும் சேவை தந்துக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென பிரார்த்திக்க, பாமசிவன் கேட்டு, ஒ வானவர்களே இப்போது பூமியை பேதித்து உதித்தலிங்கத்தை இவ்விடத்தில் பிரதிஷ்டை பண்ணிவைத்தால் அதில்பாம் நிவஸிக்கிறோமெனவொழிய அத்தேவதைகள் அந்தலிங்கத்திற்காஸைய மியற்றி அதில் பிரதிஷ்டை செய்தனர்என் அநந்தாம் கபிலமாமுனிவர் பாதாளத்தில் தாம் நித்தியமும் பூஜித்துவருகிற லிங்கத்தைக் காணாமல் சிலகாலம் வியாகூலமடைந்திருந்து பின்பு சிவான திஷ்ட்டியால் அந்த லிங்கம் பூலோகத்திற்குப் போய்விட்டதென அறிந்துக் கொண்டு தாரும் பூமியில் பிழஞ்செய்து அவ்வழி யாகவே பாதாளகங்கையைக் கொண்டுவந்து லிங்கத்திற்குபிஷேகம் பூஜாபிரதக்ஷண நமஸ்கராங்கள்செய்து இப்போது மவ்விடத்தில் தானே அதிருசயனாகஆராதித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர், ஆகையாலது கபிலேசுவரனாவும் இவ்விடத்திற்கு கபிலமுனிவர் கொண்டு வந்த பாதாளகங்கை கபிலதீர்த்தமெனவும் பிரஸித்தியுடைந்திருக்கின்றன,

ஆகாசகங்கை உற்பத்தி.

பூர்வகாலத்தில் ஒரு பிராம்மணோத்தமன் தான் பகவத்கடாசுஷத்தினால் விஷ்ணு பதவிபடைய வேணுமென்றெண்ணி வேங்கடகிரிக்

கு வந்து அவ்விடத்தில் நாராயணன் ஆவியையால் லோகோபகாரத் தின் பொருட்டு வீற்றிருக்கும் ஆகாசகங்கையில் ரீராடி நாராயணதி யான பாகை இருக்கையில் அவனுக்கு ஸ்ரீ வேங்கடேசன் பிரஸன் னமாகி உனக்கென்ன வரம் வேண்டு மியம்புமென பிராம்மணன் தனக்கு விஷ்ணு ஸாலோக்கிய பதவிவேண்டுமென விரும்ப அதை பரத்தாமன் கேட்டு ஓய நீ இன்னுங்கொஞ்சநாளேக்கு இந்த ஆகாச கங்கையில் மூழ்குவெமை ஆராதித்துக் கொண்டிருப்பாயானால் அன ந்தர முனக்கு ஸாலோக்கியபதவி யுண்டாகுமென வரமளித்து அந்தர தானமாய லிட்டனர். அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்துக்கொ ண்டிருந்து கடைசியில் பரமபதமடைந்தனர். அந்த ஆகாசகங்கை இப்பவும் அவ்விடத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதால் அத்தீர்த்தத் தில் சித்திரை மாஸம் சுக்லபக்ஷம் பெளர்ணமியதினம் ஸ்நானஞ் செய்து ஸ்ரீநிவாஸமூர்த்தியை ஸேவித்தால் அப்படிப் பட்டவர்களு க்கு இஹபாங்களில் ஸகலஸம்பத்துகளும், ஸகலரோக நிவாரணங்க ளும் பரத்தில் பரமபதவாஸமும் உண்டாகும்.

தொட்டி தீர்த்தம்.

இதுவே கடாஹதீர்த்தமென்று சொல்லுகிறார்கள் அது ஸ்வாமி கோயில் இரண்டாம் பிரதக்ஷிணத்திலுள்ளது பூர்வம் ஸ்வாமியின் யபிஷேக தீர்த்தம் சோமசுந்தர (கோமுகம்) வழியாக விழிந்திகொ ண்டிருந்தது. யந்த துவாரம் சிலகாரணங்களால் மூடிவிடப்பட்டன இப்பொழுது சுவாமியின் யபிஷேக தீர்த்தத்தைப் பாத்திரங்களிற் கொண்டு வந்து ஊற்றுகிறார்கள் இதிலுள்ள யபிஷேகஜலத்தை நான் குவருணத்தாரும் பேதபுத்தியில்லாமல் பாணம் செய்யவேண்டும்.

கோகர்ப தீர்த்தம்.

இது பாண்டவதீர்த்தத்திற்கு அதிக சமீபத்திலுள்ளது இது கோ ருபமாய் பிளத்தில் துழைந்தோடுகின்றது இதில் ஸ்நானஞ்செய்தால் பாபம் நீங்கும்.

பாண்டவ தீர்த்தம்.

இது தேவாலயத்திற்கு ஈசானபாகத்தில் அரமயில் தூங்கிநிலு
 ள்ளது. துவாபா யுகத்தில் பாண்டோஜாசின் புத்திரர்களான தர்ம
 புத்திரர்கள் ரூதாடி இராஜபத்தை இழுந்துவிட்டு வனவாஸஞ்செய்து
 க்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடத்திற்கு நாரதரெழுந்தருளினார். பா
 ண்டவர்கள் அவரைக்கண்டு தெண்டம் ஸமர்பித்து ஸ்வாமி யாங்க
 ளிவ்வாண்யத்தில் சகல கஷ்டங்களையும் மனப்பவித்துக்கொண் டிருக்கி
 ன்றனம். ஆகையால் எங்கள் கஷ்டம் எவ்விதம் சிவந்தியாகுமென
 வேண்ட ஔதமுனிபாணவர் அவர்கள் துக்கத்தைக்கண்ணுற்று அவ
 ர்கள்மீது கருணையுண்டு இவ்விடம் மேற்கு பத்துகாததூரத்தில் ய
 னேக தீர்த்தங்களினால் பிரசித்திக் கொண்டு வேங்கடகிரி யென்று
 மொரு பர்வதமுள்ளது நீங்கலவ்விடஞ்சென்று அங்குள்ள புண்ணிய
 தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து அப்பர்வதத்தைப் பிரதக்ஷணம் செ
 ய்யிக்கொனால் உங்களுக்கு ஸ்ரீநிவாசனுக்கிரஹத்தால் இராஜ்யம் கி
 டைத்து சகலகஷ்டங்களும் நிவாரணமாகுமென மொழிய, அப்பா
 ண்டவர்கள்க் கேட்டு அப்பர்வதம் சென்று அங்கிருக்கும் சகல தீர்
 தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து அப்பர்வதத்தை பிரதக்ஷணம் செ
 ய்தபின் அங்குள்ள மற்றொரு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துவிட்டு
 யத்திர்த்தத்தில் நாராயண தியானபார்களா யிருக்கையில் அவர்களுக்
 கு ஸ்ரீநிவாசமுர்த்தி பிரஸன்னாகி உங்களுக்குச் சீக்கிரமாக யுத்தத்
 தில சற்றஜயலாபம் உண்டாகுமெனவும் நீங்கள் ஸ்நானஞ் செய்த
 யத்திர்த்தம் உங்கள் நாமதேயத்தால் பெயர் வழங்கப் படுமெனவும்
 வாமனித்து அந்தர்தானமாய்விட்டார். சுபம்.

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம் சம்பூர்ணம்.

திருமலை மஹாத்மிய மென்னும் ஸ்ரீ வெங்கடாசல புராணம்.

திருப்பதிஸ்தலம் வரக்கூடிய கனதனவான்களுக்கும் பக்திமான்
களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வ தென்னவென்றால் திருப்பதி திரு
மலை நிவ்வித சேஷத்திரமகத்துவம் என்னும் புஸ்தகம். படங்களுடன்
தயார்செய்து இருக்கிறது. பார்த்து வாங்கவும்,

ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு வைகுண்டத்திலிருந்து வெங்கடாசலத்தில்
அவதரித்ததும், மஹாலக்ஷ்மி ஹரியை விட்டுநீங்கிருந்த காரணமும்,
பூதேவியாகிய பத்மாவதி அவதரித்த சரித்திரமும், திருவேங்கட
பெருமான் திருக்கல்யாணம் செய்துக்கொண்ட மகோற்சவமும்
திருப்பதி திருமலை ஸ்தலங்களிலிருக்கும் தீர்த்தமகிமை பக்தர்கள்
தீர்த்தயாத்திரைசெய்து மோக்ஷமடைந்தவர்களுடைய பெயர்களும்
ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடைய லீலைகளும் அநேகமான புண்ணிய கனதன
வான்கள் செய்யப்படும் தர்ம கைங்கர்யங்களும் அவர்கள் அமைத்
திருக்கும் சத்திரங்களும் அன்னதான சத்திரங்களும் அமைத்து
வைக்கப்பட்டவர்களுடைய பெயர்களும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு வரு
ஷந்தோறும் நடத்துவரும் பிரம்மோற்சவங்களும் வஸந்தோற்சவம்
நித்யோற்சவம் திருப்பதி திருமலை திருச்சானூர் வகைறா யிடங்களில்
தேவஸ்தானத்தில் செலுத்தவேண்டிய கட்டண விபரங்களும் அதின்
மூலம் ஒவ்வொரு விஷயங்களும் யெவ்வாவுதகை கட்டவேண்டும்
யென்ற விபரங்களும் மேல்கண்ட புஸ்தகமூலமாய் தெரிந்துகொள்ள
லாம்.

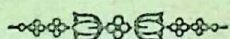
ஆப்டோன் படங்களுடன் 350 பேஜியுள்ள பெரிய புத்தகம்

க்லேஸ் காஸ்கோபைண்டு 1-க்கு 1 8 0

ஷே

ரப் ஆப்பைண்டு 1 0 0

புஸ்தக விளம்பரம்.

திருமலை ஹம்மியம் பாடங்களுடன் 350 பேஜ்களுள்ள கலைஸ்			
காலிகோ பைண்டு	1	8	0
ஸ்ரீ திருமலை ஹம்மியம் பாடங்களுடன் 350 பேஜ்களுள்ள			
ஆப் பைண்டு	1	0	0
ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர பக்த விஜயம் வசனகாவ்யம்	0	6	0
ஸ்ரீ திருவேங்கட ஸ்தலயாத்திரை வைபவம் 59 பேஜ்	0	4	0
ஸ்ரீ வெங்கடேச திருப்பதிகம்	0	1	0
ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர தோத்திரமலை	0	2	0
ஸ்ரீ திருவேங்கட ஸ்தல புராண யாத்திரை	0	6	0
ஸ்ரீ திருவேங்கட சங்கம்	0	3	0
ஸ்ரீ திருவேங்கடையான் கதைகள்	0	4	0
வினா தீர்த்த வெங்கடேசன்	0	2	0
ஸ்ரீ வெங்கடேசபெருமாள் சாகுத்சொன்ன சரிதை	0	1	0
ஸ்ரீ திருப்பதி வழி நடை யலங்கார பாட்டு	0	1	0
திருவேங்கட னுடைய பக்திரஸ பஜனை கீர்த்தனை	0	1	0
தேர்வண்டி க்கால் சரிதை கீர்த்தனை	0	4	6
செடி வசனம்	0	1	0
ஸ்ரீ அலமேலு மங்கையம்மன் சக்காளத்திமார்			
போரட்ட கொண்டாட்டம்	0	1	0
ஏழுமலை வெண்பா	0	1	0
வெங்கடேச புஜா ஹம்மியம்	0	2	6
திருவேங்கட முடையான் சுண்டல் பாட்டு	0	1	6
ஸ்ரீ பத்மாவதி அம்மனுடைய பிரதாபவைபவ கீர்த்தனை	0	2	0

இவைபோன்ற பல திருப்பதி சேஷத்திரத்தைப் பாற்றிய புத்தகங்களை கீழ்க்கண்ட விலாசங்களுக்கு எழுதிபெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எம். வி. ருத்திரைய்ய நாயுடு,

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர புகழ்போ,
திருப்பதி. (சித்தூர்ஜில்லா.)

கே. தேசிகாசாரூ, பட, புஸ்தகவியாபாரம். சிருகா நார்.

எம். ஹரிபூஷணம் நாயுடு, புஸ்தகவியாபாரம், திருமலை.